

Dziennik Urzędowy

C 8

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

12 stycznia 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 8/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 315 z 22.12.2007.	1
	V <i>Ogłoszenia</i>	
	POSTĘPOWANIA SĄDOWE	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 8/02	Sprawa C-525/04 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Lenzing AG (Odwołanie — Pomoc państwa — Niedochodzenie zapłaty składek, dodatkowych opłat z tytułu zwłoki oraz należnych odsetek — Dopuszczalność — Kryterium prywatnego wierzyciela)	2
2008/C 8/03	Sprawa C-260/05 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Sniace SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Republice Austrii, Lenzing Fibers GmbH (dawniej Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG), Land Burgenland (Odwołanie — Pomoc państwa — Dopuszczalność — Akt dotyczący indywidualnie skarżącej)	2

2008/C 8/04	Sprawa C-319/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 28 WE i 30 WE — Dyrektywa 2001/83/WE — Preparat czosnkowy w formie kapsułek — Preparat legalnie sprzedawany w niektórych państwach członkowskich jako suplement żywnościowy — Preparat zakwalifikowany w państwie członkowskim przywozu jako produkt leczniczy — Pojęcie „produktu leczniczego” — Przeszkoda — Względy uzasadniające — Zdrowie publiczne — Proporcjonalność)	3
2008/C 8/05	Sprawa C-330/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hovrätten för Övre Norrland — Szwecja) — Postępowanie karne przeciwko Fredrikowi Granbergowi (Podatek akcyzowy — Oleje mineralne — Nietypowy środek transportu)	3
2008/C 8/06	Sprawa C-162/06: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) — International Mail Spain SL przeciwko Administración del Estado, Correos (Dyrektywa 97/67/WE — Wspólne zasady rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych — Liberalizacja usług pocztowych — Możliwość zastrzeżenia poczty zagranicznej dla operatora pocztowych usług powszechnych „w zakresie koniecznym do utrzymywania usług powszechnych”)	4
2008/C 8/07	Sprawa C-59/07: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/109/WE — Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	4
2008/C 8/08	Sprawa C-465/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State w dniu 17 października 2007 r. — M. i N. Elgafaji przeciwko Staatssecretaris van Justitie	5
2008/C 8/09	Sprawa C-466/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 22 października 2007 r. — Dietmar Klarenberg przeciwko Ferrotron Technologies GmbH	5
2008/C 8/10	Sprawa C-469/07: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	6
2008/C 8/11	Sprawa C-477/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 29 października 2007 r. — N.V. Gerlach & Co. przeciwko Belgische Staat	6
2008/C 8/12	Sprawa C-482/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank's Gravenhage (Niderlandy) w dniu 2 listopada 2007 r. — AHP Manufacturing BV przeciwko Bureau voor de Industriële Eigendom, które występuje również pod nazwą Octrooicentrum Nederland	6
2008/C 8/13	Sprawa C-483/07 P: Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 28 sierpnia 2007 r. w sprawie T-46/06 Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 5 listopada 2007 r. przez Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG	7
2008/C 8/14	Sprawa C-484/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond (Niderlandy) w dniu 31 października 2007 r. — Fatma Pehlivan przeciwko Staatssecretaris van Justitie	8
2008/C 8/15	Sprawa C-487/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2007 r. — L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie przeciwko Bellure NV, Malaika Investments Ltd (występująca pod nazwą „Honey pot cosmetic & Perfumery Sales”), Starion International Ltd	8
2008/C 8/16	Sprawa C-488/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Scotland), Edynburg (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2007 r. — Royal Bank of Scotland plc przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs	9

2008/C 8/17	Sprawa C-494/07: Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	10
2008/C 8/18	Sprawa C-507/07: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	10

Sąd Pierwszej Instancji

2008/C 8/19	Sprawy połączone T-3/00 i T-337/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 listopada 2007 r. — Pitsiorlas przeciwko Radzie i EBC (Dostęp do dokumentów — Porozumienie Båle-Nyborg — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty zaskarżalne — Uzasadnienie — Zarzut niezgodności z prawem — Decyzja 93/731/WE — Regulamin wewnętrzny Europejskiego Banku Centralnego — Skarga o odszkodowanie — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty za bezprawne działania jej organów — Szkoda — Związek przyczynowy)	11
2008/C 8/20	Sprawa T-205/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r. — Ianniello przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Postępowanie w sprawie oceny za lata 2001/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)	11
2008/C 8/21	Sprawa T-308/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r. — Ianniello przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie za lata 2001/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)	12
2008/C 8/22	Sprawa T-103/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r. — P przeciwko Komisji (Urzędnicy — Wynagrodzenie — Nieusprawiedliwiona nieobecność — Utrata wynagrodzenia — Artykuł 59 regulaminu pracowniczego — Zaświadczenie lekarskie)	12
2008/C 8/23	Sprawa T-214/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 listopada 2007 r. — Vounakis przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2003 r. — Określenie celów do osiągnięcia — Obowiązek uzasadnienia — Brak spójności między ocenami a komentarzami — Oczywisty błąd w ocenie)	12
2008/C 8/24	Sprawa T-434/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 listopada 2007 r. — Gateway przeciwko OHIM — Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ACTIVY Media Gateway — Wcześniejsze słowne i graficzne wspólnotowe i krajowe znaki towarowe Gateway i GATEWAY — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94)	13
2008/C 8/25	Sprawa T-458/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r. — Tegometall International przeciwko OHIM — Wuppermann (TEK) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TEK — Przedmiot sporu — Poszanowanie prawa do obrony — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b), c) i g) oraz artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	13
2008/C 8/26	Sprawa T-111/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 21 listopada 2007 r. — Wesergold Getränkeindustrie przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (VITAL FIT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego VITAL FIT — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VITAFIT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawo do bycia wysłuchanym — Obowiązek uzasadnienia)	14

2008/C 8/27	Sprawa T-149/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r. — Castellani przeciwko OHIM — Markant Handels und Service (CASTELLANI) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego CASTELLANI — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe CASTELLUM i CASTELLUCA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	14
2008/C 8/28	Sprawa T-418/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 listopada 2007 r. — Investire Partecipazioni przeciwko Komisji („Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Akt niezaskarżalny — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność”)	15
2008/C 8/29	Sprawa T-102/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 listopada 2007 r. — Investire Partecipazioni przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)	15
2008/C 8/30	Sprawa T-183/07 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 listopada 2007 r. — Polska przeciwko Komisji (Postanowienie w przedmiocie środka tymczasowego — System handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych — Krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji dla Polski na lata 2008-2012 — Decyzja oddalająca Komisji — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	16
2008/C 8/31	Sprawa T-215/07 R: Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 15 listopada 2007 r. — Donnici przeciwko Parlamentowi (Środek tymczasowy — Decyzja Parlamentu Europejskiego — Weryfikacja mandatu posłów — Unieważnienie mandatu parlamentarnego wynikające z zastosowania krajowego prawa wyborczego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Fumus boni iuris — Pilność — Równoważenie interesów)	16
2008/C 8/32	Sprawa T-398/07: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. — Hiszpania przeciwko Komisji	17
2008/C 8/33	Sprawa T-401/07: Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2007 r. — Caixa Geral de Depósitos przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	17
2008/C 8/34	Sprawa T-402/07: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2007 r. — Kaul przeciwko OHIM — Bayer (ARCOL)	19
2008/C 8/35	Sprawa T-403/07: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2007 r. — Union Nationale de l'Apiculture Française i in. przeciwko Komisji	19
2008/C 8/36	Sprawa T-404/07: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	20
2008/C 8/37	Sprawa T-405/07: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe przeciwko OHIM (P@YWEB CARD)	21
2008/C 8/38	Sprawa T-406/07: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe przeciwko OHIM (PAYWEB CARD)	21
2008/C 8/39	Sprawa T-407/07: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2007 r. — CMB i Christof przeciwko Komisji i EAR	22
2008/C 8/40	Sprawa T-408/07: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2007 r. — Crunch Fitness International przeciwko OHIM — ILG (CRUNCH)	22
2008/C 8/41	Sprawa T-409/07: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Cohausz przeciwko OHIM — Isquierdo Faces (acopat)	23
2008/C 8/42	Sprawa T-410/07: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Jurado Hermanos przeciwko OHIM (JURADO)	23

2008/C 8/43	Sprawa T-411/07: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Aer Lingus Group przeciwko Komisji	24
2008/C 8/44	Sprawa T-413/07: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Bayern Innovativ przeciwko OHIM — Life Sciences Partners Perstock (LifeScience)	24
2008/C 8/45	Sprawa T-415/07: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — RedEnvelope przeciwko OHIM — Red Letter Days (redENVELOPE)	25
2008/C 8/46	Sprawa T-416/07: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — RedEnvelope przeciwko OHIM — Red Letter Days (REDENVELOPE)	26
2008/C 8/47	Sprawa T-417/07: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Lodato Gennaro & C. Spa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	26
2008/C 8/48	Sprawa T-418/07: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Libro przeciwko OHIM — Causley (LiBRO)	27
2008/C 8/49	Sprawa T-419/07: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Okalux przeciwko OHIM — Messe Düsseldorf (OKATECH)	27
2008/C 8/50	Sprawa T-423/07: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	28
2008/C 8/51	Sprawa T-424/07: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2007 r. — Pioneer Hi-Bred International przeciwko OHIM (OPTIMUM)	29

Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

2008/C 8/52	Sprawa F-67/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Michail przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2003 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)	30
2008/C 8/53	Sprawa F-34/06: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Michail przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2004 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)	30
2008/C 8/54	Sprawa F-109/06: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Dittert przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Punkty pierwszeństwa — Niepełne akta osobowe — Nieuwzględnienie punktów pierwszeństwa z dossier informatycznego „Sysper 2” — Problem techniczny — Komitet ds. awansu A* — Przyznanie mniejszej liczby punktów aniżeli zaproponowana przez przełożonego)	31
2008/C 8/55	Sprawa F-110/06: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Carpi Badía przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Punkty pierwszeństwa — Niepełne akta osobowe — Nieuwzględnienie punktów pierwszeństwa z dossier informatycznego „Sysper 2” — Problem techniczny — Komitet ds. awansu A* — Przyznanie mniejszej liczby punktów aniżeli zaproponowana przez przełożonego)	31
2008/C 8/56	Sprawa F-128/07: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. — Menidiatis przeciwko Komisji	32
2008/C 8/57	Sprawa F-129/07: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. — Kremlis przeciwko Komisji	32
2008/C 8/58	Sprawa F-130/07: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. — Vinci przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu	32

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

(2008/C 8/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 315 z 22.12.2007.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Dz.U. C 223 z 22.9.2007.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Lenzing AG

(Sprawa C-525/04 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Niedochodzenie zapłaty składek, dodatkowych opłat z tytułu zwłoki oraz należnych odsetek — Dopuszczalność — Kryterium prywatnego wierzyciela)

(2008/C 8/02)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J.M Rodríguez Cárcamo, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i J. L. Buendía Sierra, pełnomocnicy, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt), Lenzing AG (przedstawiciel: U. Soltész, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) z dnia 21 października 2004 r. w sprawie T-36/99 Lenzing przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 1999/395/WE z dnia 28 października 1998 r. dotyczącej pomocy państwa przyznanej przez Hiszpanię na rzecz Sniace SA z siedzibą w Torrelavega, Kantabria (Dz.U. 1999, L 149, str. 40), w brzmieniu zmienionym decyzją Komisji 2001/43/WE z dnia 20 września 2000 r. (Dz.U. 2001, L 11, str. 46) — Dopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez przedsiębiorstwo będące konkurentem beneficjenta pomocy — Pojęcie osoby, której zaskarżona decyzja dotyczy bezpośrednio — Porozumienia w sprawie restrukturyzacji i zwrotu długów — Kryterium wierzyciela prywatnego

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Królestwo Hiszpanii pokrywa poza własnymi kosztami także koszty poniesione przez Lenzing AG.

3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 19.3.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Sniace SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Republice Austrii, Lenzing Fibers GmbH (dawniej Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG), Land Burgenland

(Sprawa C-260/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Dopuszczalność — Akt dotyczący indywidualnie skarżącej)

(2008/C 8/03)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Sniace SA (przedstawiciel: J. Baró Fuentes, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i J.L. Buendía Sierra, pełnomocnicy), Republika Austrii (przedstawiciel: H. Dossi, pełnomocnik), Lenzing Fibers GmbH (dawniej Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (przedstawiciel: pełnomocnik U. Soltész, Rechtsanwalt), Land Burgenland (przedstawiciel: pełnomocnik U. Soltész, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie T-88/01 Sniace przeciwko Komisji uznającego za niedopuszczalną skargę skarżącą zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2001/102/WE z dnia 19 lipca 2000 r. dotyczącej pomocy państwa przyznanej przez Austrię na rzecz Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (Dz.U. L 38, str. 33)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Sniace SA zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Austrii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-319/05) (¹)

(Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 28 WE i 30 WE — Dyrektywa 2001/83/WE — Preparat czosnkowy w formie kapsulek — Preparat legalnie sprzedawany w niektórych państwach członkowskich jako suplement żywnościowy — Preparat zakwalifikowany w państwie członkowskim przywozu jako produkt leczniczy — Pojęcie „produktu leczniczego” — Przeszkoda — Względy uzasadniające — Zdrowie publiczne — Proporcjonalność)

(2008/C 8/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (Przedstawiciele: M. Lumma oraz C. Schulze-Bahr)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie przepisów art. 28 i 30 WE — Krajowe praktyki administracyjne polegające na zakwalifikowaniu preparatu czosnkowego w postaci kapsulek jako produktu leczniczego — Pojęcie produktu leczniczego w prawie wspólnotowym

Sentencja

- 1) Dokonując kwalifikacji jako produktu leczniczego preparatu czosnkowego w kapsułkach, który nie mieści się w definicji produktu lecz-

niczego w rozumieniu art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/83 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE.

- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hovrätten för Övre Norrland — Szwecja) — Postępowanie karne przeciwko Fredrikowi Granbergowi

(Sprawa C-330/05) (¹)

(Podatek akcyzowy — Oleje mineralne — Nietypowy środek transportu)

(2008/C 8/05)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Hovrätten för Övre Norrland — Szwecja

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Fredrik Granberg.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hovrätten för Övre Norrland — Wykładnia art. 9 ust. 3 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) — Dokonany przez jednostkę przywóz olejów mineralnych już dopuszczonych do konsumpcji w innym państwie członkowskim — Nietypowy środek transportu

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 3 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienioną dyrektywą Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., nie zezwala na opodatkowanie w sposób ogólny podatkiem akcyzowym w państwie członkowskim konsumpcji mazutu nabytego w innym państwie członkowskim przez jednostkę dla własnego użytku i przetransportowanego przez nią do rzeczonoego państwa członkowskiego konsumpcji niezależnie od sposobu, w jaki jednostka dokonała tego transportu.

- 2) Dokonany przez jednostkę transport 3000 l mazutu w trzech kontenerach, zwanych powszechnie „dużymi kontenerami na produkty płynne luzem”, umieszczonych na ciężarówce stanowi „nietypowy środek transportu” w rozumieniu art. 9 ust. 3 dyrektywy 92/12, zmienionej dyrektywą 92/108.
- 3) Artykuł 7 ust. 4 dyrektywy 92/12, zmienionej przez dyrektywę 92/108, nie sprzeciwia się temu, aby przepisy państwa członkowskiego przeznaczenia, w którym pobierany jest podatek akcyzowy, na co zezwala art. 9 ust. 3 dyrektywy, wymagały od każdej jednostki, która nabyła osobiście i do własnego użytku mazut w innym państwie członkowskim, gdzie towar ten został dopuszczony do konsumpcji, i która sama transportuje ten towar do docelowego państwa członkowskiego przy użyciu „nietypowego środka transportu” w rozumieniu rzeczzonego art. 9 ust. 3, by ustanowiła zabezpieczenie zapłaty podatku akcyzowego i posiadała dokument towarzyszący oraz dokument poświadczający ustanowienie takiego zabezpieczenia.

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania)) — International Mail Spain SL przeciwko Administración del Estado, Correos

(Sprawa C-162/06) (¹)

(Dyrektywa 97/67/WE — Wspólne zasady rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych — Liberalizacja usług pocztowych — Możliwość zastrzeżenia poczty zagranicznej dla operatora pocztowych usług powszechnych „w zakresie koniecznym do utrzymywania usług powszechnych”)

(2008/C 8/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: International Mail Spain SL

Strona pozwana: Administración del Estado, Correos

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 7 ust. 2 dyrektywy

97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnotowych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej przez dyrektywę 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. (Dz.U. L 15, str. 14) — Usługi pocztowe zastrzeżone dla operatorów pocztowych usług powszechnych — Poczta zagraniczna — Kryteria oceny — Branie pod uwagę wyłącznie zagrożenia dla równowagi finansowej operatora świadczącego usługi powszechne

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług należy interpretować w ten sposób, iż pozwala on państwom członkowskim na zastrzeżenie poczty zagranicznej dla operatora pocztowych usług powszechnych jedynie wówczas, gdy wykażą one, że:

— wobec braku takiego zastrzeżenia realizacja tych usług powszechnych nie powiodłaby się lub

— zastrzeżenie to jest niezbędne do tego, by usługi te były świadczone na warunkach akceptowalnych z gospodarczego punktu widzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-59/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/109/WE — Status obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 8/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou-Durande i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16, str. 44)

Sentencja

1) *Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.*

2) *Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandse Raad van State w dniu 17 października 2007 r. — M. i N. Elgafaji przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-465/07)

(2008/C 8/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Nederlandse Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M. i N. Elgafaji

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/83/WE (¹) w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że przepis ten zezwala na udzielenie ochrony wyłącznie w sytuacji, do której znajduje zastosowanie art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z jego wykładnią dokonaną w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, czy też w ten sposób, że ochrona udzielana na

podstawie tego przepisu dyrektywy ma komplementarny lub inny charakter w stosunku do ochrony udzielanej na podstawie art. 3 konwencji?

2) W przypadku gdy ochrona udzielana na podstawie art. 15 lit. c) dyrektywy ma w stosunku do ochrony udzielanej na podstawie art. 3 konwencji komplementarny lub inny charakter: jakie kryteria należy stosować w takim przypadku przy ocenie, czy osobie, która uważa, że kwalifikuje się do objęcia ochroną uzupełniającą, rzeczywiście grozi ryzyko indywidualnego zagrożenia wynikające z przemocy o charakterze niedyskryminującym, tak jak tego wymaga art. 15 lit. c) w związku z art. 2 lit. e) dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 304, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 22 października 2007 r. — Dietmar Klarenberg przeciwko Ferrotron Technologies GmbH

(Sprawa C-466/07)

(2008/C 8/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dietmar Klarenberg

Strona pozwana: Ferrotron Technologies GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy przejęcie części przedsiębiorstwa lub zakładu przez innego pracodawcę w rozumieniu art. 1 pkt 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (¹) ma miejsce jedynie wtedy, gdy część przedsiębiorstwa bądź zakładu jest nadal prowadzona przez nowego pracodawcę jako niezależna pod względem organizacyjnym część przedsiębiorstwa lub zakładu?

(¹) Dz.U. L 82, str. 16.

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2007 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-469/07)

(2008/C 8/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: H. Kraemer, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przekazując Komisji wykazu sądów w sprawach wzorów wspólnotowych, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 80 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽¹⁾;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wielkie Księstwo Luksemburga nie spełniło obowiązku przewidzianego w art. 80 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002, zgodnie z którym każde państwo członkowskie miało przekazać Komisji najpóźniej do dnia 6 marca 2005 r. wykaz sądów w sprawach wzorów wspólnotowych zawierający ich nazwy oraz ich właściwość miejscową.

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 3, str. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w
dniu 29 października 2007 r. — N.V. Gerlach & Co.
przeciwko Belgische Staat**

(Sprawa C-477/07)

(2008/C 8/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: N.V. Gerlach & Co.

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zaksięgowanie w rozumieniu art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego (ustanowionego na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r.⁽¹⁾, zwanego dalej kodeksem celnym) stanowi zaksięgowanie w rozumieniu art. 217 kodeksu celnego, które polega na wpisaniu kwoty należności do rejestru lub zaewidencjonowaniu jej w inny równoważny sposób, i czy zaksięgowanie to należy odróżniać od wpisania w rachunkach dotyczących środków własnych w rozumieniu art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot⁽²⁾ (Dz.U. L 155 z dnia 7 czerwca 1989 r.) (obecnie art. 6 rozporządzenia Rady 1150/2000 (EWG, Euratom) z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot⁽³⁾ (Dz.U. L 30 z dnia 31 maja 2000 r.)?
- 2) Czy art. 221 ust. 1 kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że powiadomienie dłużnika przez organy celne, zgodnie z odpowiednią procedurą, o kwocie należności może zostać uznane za powiadomienie dłużnika o kwocie należności uregulowane w art. 221 ust. 1 kodeksu celnego jedynie wówczas, gdy kwota należności została przez organy celne zaksięgowana przed zawiadomieniem dłużnika?
- 3) Czy art. 221 ust. 1 kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że nie można żądać zapłaty kwoty należności, gdy organy celne powiadomiły o niej dłużnika zgodnie z odpowiednią procedurą, lecz nie zaksięgowały jej przed dokonaniem powiadomienia, wobec czego organy celne mogą jedynie wówczas dokonać retrospektywnego pobrania kwoty należności, gdy dłużnik zostanie o niej ponownie powiadomiony zgodnie z odpowiednią procedurą po dokonaniu jej zaksięgowania i jeżeli nastąpi to przed upływem mającego zastosowanie terminu przedawnienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny, Dz.U. L 302, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 155, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 130, str. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Rechtbank's Gravenhage (Niderlandy) w
dniu 2 listopada 2007 r. — AHP Manufacturing BV prze-
ciwko Bureau voor de Industriële Eigendom, które wystę-
puje również pod nazwą Octrooicentrum Nederland**

(Sprawa C-482/07)

(2008/C 8/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank's Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AHP Manufacturing BV

Strona pozwana: Bureau voor de Industriële Eigendom, które występuje również pod nazwą Octrooicentrum Nederland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych⁽¹⁾ z późniejszymi zmianami, a w szczególności art. 3 ust. 1 lit. c), stoi na przeszkodzie, by posiadaczowi patentu podstawowego zostało wydane świadectwo dla produktu, dla którego w chwili złożenia wniosku o wydanie świadectwa zostały już wydane świadectwo lub świadectwa na rzecz innego posiadacza lub innych posiadaczy odrębnego patentu podstawowego lub odrębnych patentów podstawowych?
- 2) Czy rozporządzenie (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin⁽²⁾ z późniejszymi zmianami, a w szczególności jego motyw siedemnasty i art. 3 ust. 2 zdanie drugie, prowadzi do tego, że na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi odmiennej?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania jest istotne, że ostatni ze złożonych wniosków, podobnie jak wcześniejszy wniosek lub wcześniejsze wnioski, został złożony w terminie określonym w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1768/92 lub w terminie określonym w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1768/92?
- 4) Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania jest istotne, że okres ochrony przyznany przy wydaniu świadectwa na podstawie art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 1768/92 wygasa w tym samym lub późniejszym momencie co świadectwo lub świadectwa, które wcześniej zostały wydane dla tego samego produktu?
- 5) Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania jest istotne, że rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 nie określa, w jakim terminie właściwe władze w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia winny rozpoznać wniosek o wydanie świadectwa i ostatecznie je wydać, skutkiem czego różna szybkość rozpatrywania wniosków przez właściwe władze państw członkowskich może prowadzić do rozbieżności w zakresie możliwości wydania świadectwa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 198, str. 30.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 28 sierpnia 2007 r. w sprawie T-46/06 Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 5 listopada 2007 r. przez Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG

(Sprawa C-483/07 P)

(2008/C 8/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (przedstawiciel: K. Bott, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 28 sierpnia 2007 r. i
2. stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej w sprawie zastrzeżenia domeny galileo.eu;
3. obciążenie pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji;
4. w drugiej kolejności w odniesieniu do żądania 2 i 3 skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji i obciążenie pozwanej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi w niniejszym odwołaniu naruszenie prawa wspólnotowego (art. 58 ust. 1 zdanie 2 statutu Trybunału), mianowicie art. 230 ust. 4 WE. Jej zdaniem Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się takiego naruszenia prawa, oddalając skargę jako niedopuszczalną, uzasadniając, że zaskarżona decyzja drugiej strony postępowania odwoławczego w sprawie zastrzeżenia domeny galileo.eu nie „dotyczy indywidualnie” wnoszącej odwołanie. Wnosząca odwołanie uważa, że decyzja dotyczy jej indywidualnie w rozumieniu orzecznictwa Trybunału ze względu na przysługujące jej prawa do niemieckiego słownego znaku towarowego Galileo, ze względu na przyznaną jej w rozporządzeniu Komisji nr 874/2004 pozycję prawną w postępowaniu rejestracyjnym oraz ze względu na okoliczność, że domena galileo.eu jest dobrem gospodarczym, które może stanowić przedmiot obrotu i może być przydzielone tylko raz.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond (Niderlandy) w dniu 31 października 2007 r. — Fatma Pehlivan przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-484/07)

(2008/C 8/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fatma Pehlivan

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1a. Czy wykładni art. 7 ust. 1 tiret pierwsze decyzji [Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją] należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten znajduje zastosowanie wówczas, gdy członek rodziny pracownika tureckiego zamieszkiwał faktycznie przez trzy lata w gospodarstwie domowym tego pracownika, a właściwe władze krajowe nie kwestionowały tego prawa pobytu w trakcie tego trzyletniego okresu?
- 1b. Czy art. 7 ust. 1 tiret pierwsze decyzji stowarzyszeniowej nr 1/80 sprzeciwia się temu, by państwo członkowskie mogło postanowić w trakcie tych trzech lat, że jeśli członek rodziny, któremu zezwolono na wjazd na terytorium zawiera związek małżeński, to traci uprawnienia przyznane na mocy tego przepisu, nawet jeśli w dalszym ciągu zamieszkuje z pracownikiem tureckim?
2. Czy art. 7 ust. 1 tiret pierwsze lub jakikolwiek inny przepis lub zasada prawa wspólnotowego sprzeciwia się temu by, po upływie trzyletniego okresu właściwe władze krajowe kwestionowały ze skutkiem retroaktywnym prawo pobytu cudzoziemca, który powołuje się na swój przymiot członka rodziny lub zgodność jego pobytu z prawem podczas tych trzech lat?
- 3a. Czy okoliczność, że cudzoziemiec, umyślnie lub nie, nie podał informacji, które według prawa krajowego są uznane za ważne dla celów prawa pobytu ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania, a jeśli tak to jakie?
- 3b. Czy okoliczność, że te informacje zostały ujawnione podczas trzyletniego okresu lub tuż po nim również ma znaczenie, biorąc pod uwagę to, że po zapoznaniu się z tymi informacjami właściwe władze krajowe prawdopodobnie

dobnie muszą podjąć (dalsze) dochodzenie zanim wydadzą decyzję, a jeśli tak to jakie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2007 r. — L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie przeciwko Bellure NV, Malaika Investments Ltd (występująca pod nazwą „Honey pot cosmetic & Perfumery Sales”), Starion International Ltd

(Sprawa C-487/07)

(2008/C 8/15)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie.

Strona pozwana: Bellure NV, Malaika Investments Ltd (występująca pod nazwą „Honey pot cosmetic & Perfumery Sales”), Starion International Ltd.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jeśli przedsiębiorca posługuje się w reklamie jego własnych towarów lub usług zarejestrowanym znakiem towarowym konkurenta w celu porównania cech (a w szczególności zapachu) towarów przezeń sprzedawanych z cechami (a w szczególności zapachem) towarów sprzedawanych przez tego konkurenta pod wskazanym wyżej znakiem towarowym w taki sposób, że nie dochodzi do wprowadzenia w błąd, ani też innego osłabienia podstawowej funkcji znaku towarowego, jaką jest wskazywanie na pochodzenie, takie posłużenie się znakiem towarowym objęte jest zakresem normowania art. 5 ust. 1 lit. a) lub b) dyrektywy nr 89/104?
- 2) Czy w sytuacji gdy przedsiębiorca posługuje się w toku swej działalności handlowej (a w szczególności w zestawieniu porównawczym) dobrze znanym zarejestrowanym znakiem towarowym w celu oznaczenia cech własnego produktu (a szczególnie jego zapachu) w taki sposób, że:
  - (a) nie powoduje to jakiegokolwiek prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd; oraz

- (b) pozostaje to bez wpływu na sprzedaż produktów oznaczonych tym powszechnie znanym znakiem towarowym; oraz
- (c) nie stwarza to zagrożenia dla podstawowej funkcji znaku towarowego polegającej na zapewnieniu gwarancji pochodzenia oraz nie naraża to na szwank tego znaku poprzez podważenie reputacji jego wizerunku lub rozmycie jego cech odróżniających w jakikolwiek inny sposób; oraz
- (d) odgrywa to istotną rolę dla promocji produktu oferowanego przez tego sprzedawcę,

takie posłużenie się znakiem towarowym objęte jest zakresem zastosowania art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy nr 89/104?

- 3) Jak w kontekście art. 3a lit. g) dyrektywy dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd (84/450) zmienionej przez dyrektywę dotyczącą reklamy porównawczej (97/55) należy rozumieć sformułowanie „korzystanie w sposób bezprawny”, a w szczególności, jeśli w zestawieniu porównawczym przedsiębiorca porównuje swój produkt z produktem oznaczonym dobrze znanym znakiem towarowym, to czy korzysta on tym samym w sposób bezprawny z reputacji takiego dobrze znanego znaku towarowego?
- 4) Jak w kontekście art. 3a lit. h) wzmiankowanej dyrektywy należy rozumieć sformułowanie „przedstawianie towaru bądź usługi jako imitacji lub repliki”, a w szczególności, czy wyrażenie to obejmuje sytuacje, w których bez powodowania wprowadzenia w błąd lub używania podstępny dany podmiot podaje jedynie prawdziwą informację, że główna cecha jego produktu (zapach) jest podobna do cechy, jaką posiada dobrze znany produkt chroniony znakiem towarowym?
- 5) Czy w sytuacji gdy przedsiębiorca posługuje się oznaczeniem podobnym do cieszącego się reputacją zarejestrowanego znaku towarowego, a oznaczenie to nie jest łudząco podobne do tego znaku towarowego, w związku z czym:
  - (a) podstawowa funkcja zarejestrowanego znaku towarowego polegająca na zapewnieniu gwarancji pochodzenia nie zostaje naruszona ani nie powstaje ryzyko jej naruszenia;
  - (b) nie występuje narażenie na szwank ani rozmycie znaku towarowego lub jego reputacji, ani nie powstaje ryzyko wystąpienia któregoś z tych skutków;
  - (c) nie ma to wpływu na poziom sprzedaży prowadzonej przez uprawnionego do znaku towarowego; oraz
  - (d) uprawniony do znaku towarowego nie zostaje pozbawiony wpływów uzyskiwanych z tytułu promocji, utrzymania lub umacniania pozycji swego znaku towarowego;
  - (e) lecz przedsiębiorca ten uzyskuje korzyści handlowe wynikające z posługiwania się swym oznaczeniem, ze względu na jego podobieństwo do znaku zarejestrowanego

takie posługiwanie się zarejestrowanym znakiem towarowym stanowi korzystanie „w sposób bezprawny” z jego reputacji w rozumieniu art. 5 ust. 2 dyrektywy o znakach towarowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Scotland), Edynburg (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2007 r. — Royal Bank of Scotland plc przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-488/07)

(2008/C 8/16)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Session (Scotland), Edynburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Royal Bank of Scotland plc

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi szóstej dyrektywy VAT 77/388/EWG ⁽¹⁾ wymaga, by część podatku podlegająca odliczeniu przez podatnika na podstawie art. 17 ust. 5 była ustalana w stosunku procentowym w skali rocznej oraz zaokrąglona w górę do pełnej kwoty procentowej, w przypadku gdy:
  - a) tą częścią jest część, która została ustalona dla pewnego obszaru działalności podatnika zgodnie z art. 17 ust. 5 akapit trzeci lit. a) bądź b), lub
  - b) tą częścią jest część, która została ustalona na podstawie wykorzystania całości lub części towarów i usług przez podatnika zgodnie z art. 17 ust. 5 akapit trzeci lit. c), lub
  - c) tą częścią jest część, która została ustalona w odniesieniu do wszystkich towarów i usług wykorzystanych przez podatnika dla wszystkich czynności wymienionych w art. 17 ust. 5 akapit pierwszy, zgodnie z art. 17 ust. 5 akapit trzeci lit. d)?
- 2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi pozwala państwu członkowskim wymagać, by część podatku podlegająca odliczeniu przez podatnika na podstawie art. 17 ust. 5 była zaokrąglana w górę do wartości innej niż kolejna najwyższa liczba całkowita?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-494/07)

(2008/C 8/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu dokonania prawidłowej transpozycji do prawa krajowego zobowiązań wynikających z art. 6 ust. 4, art. 12 i art. 13 (całości załącznika IV) dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja dokonała analizy zgodności ustanowionych przez Republikę Grecką przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy 92/43/EWG.

Analiza ta wykazała, że transpozycja niektórych przepisów miała charakter częściowy lub nie została dokonana w sposób prawidłowy.

W szczególności Komisja jest zdania, że użycie w przepisach greckich sformułowania „λόγοι ουσιώδους δημοσίου συμφέροντος” („powody wynikające z istotnego interesu publicznego”), zamiast sformułowania „επιτακτικοί λόγοι σημαντικού δημοσίου συμφέροντος ” („powody o charakterze zasadniczym wynikające z nadrzędnego interesu publicznego”) użytego w art. 6 ust. 4 dyrektywy, stanowi błędną transpozycję tego przepisu, ponieważ rozszerza zakres przewidzianego nim wyjątku i jest sprzeczne z wymogiem wąskiej wykładni dyrektywy.

Ponadto Komisja jest zdania, że włączenie do przepisów greckich sformułowania „szczególne znaczenie gospodarcze” jako jednego z „powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego”, od którego art. 6 ust. 4 uzależnia zastosowanie wyjątków przewidzianych tym przepisem, stanowi nieprawidłową transpozycję art. 6 ust. 4 dyrektywy, gdyż stwarza możliwość dodatkowych wyłączeń.

Wreszcie Komisja stwierdza, co przyznają władze greckie, że przepisy ustawodawstwa greckiego dokonujące transpozycji art. 12 i 13 dyrektywy, nie odsyłają do załącznika, który uściśla

ich zakres zastosowania, wobec czego transpozycja przywołanych przepisów dyrektywy nie została dokonana w sposób prawidłowy.

Komisja uważa zatem, że Republika Grecka nie dokonała prawidłowej transpozycji art. 6 ust. 4, art. 112 i art. 13 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 24.3.2007.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-507/07)

(2008/C 8/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: H. Kraemer, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przekazując Komisji wykazu sądów w sprawach wzorów wspólnotowych, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 80 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Francuska nie spełniła obowiązku przewidzianego w art. 80 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002, zgodnie z którym każde państwo członkowskie miało przekazać Komisji najpóźniej do dnia 6 marca 2005 r. wykaz sądów w sprawach wzorów wspólnotowych zawierający ich nazwy oraz ich właściwość miejscową.

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 3, str. 1.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 listopada 2007 r.
— Pitsiorlas przeciwko Radzie i EBC

(Sprawy połączone T-3/00 i T-337/04) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Porozumienie Båle-Nyborg — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty zaskarżalne — Uzasadnienie — Zarzut niezgodności z prawem — Decyzja 93/731/WE — Regulamin wewnętrzny Europejskiego Banku Centralnego — Skarga o odszkodowanie — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty za bezprawne działania jej organów — Szkoda — Związek przyczynowy)

(2008/C 8/19)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Athanasios Pitsiorlas (Saloniki, Grecja) (przedstawiciel: D. Papafilippou, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bauer, S. Kyriakopoulou i D. Zachariou, a następnie M. Bauer i D. Zachariou, pełnomocnicy) oraz Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: w sprawie T-3/00, początkowo C. Zilioli, C. Kroppenstedt i P. Vospornik, a następnie C. Zilioli, C. Kroppenstedt, F. Athanasiou i S. Vuorensola, i wreszcie C. Zilioli, C. Kroppenstedt i F. Athanasiou oraz, w sprawie T-337/04, C. Kroppenstedt, F. Athanasiou i P. Papapaschalis, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Z jednej strony, wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji Rady i Europejskiego Banku Centralnego oddalających wnioski o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących porozumienia Båle-Nyborg z września 1987 r., a z drugiej strony, żądanie naprawienia szkody.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji rady prezesów z dnia 21 października 1999 r., o której powiadomiono Athanasiosa Pitsiorlasa w piśmie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 8 listopada 1999 r.
- 2) W pozostałej części skarga o stwierdzenie nieważności podlega oddaleniu.
- 3) Skarga o odszkodowanie zostaje oddalona.

4) EBC, Rada i skarżący pokryją każdy swoje własne koszty wyłożone w sprawach T-3/00 i T-337/04. Rada pokryje swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącego w sprawie C-193/01 P.

⁽¹⁾ Dz.U. C 122 z 29.4.2000 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r.
— Ianniello przeciwko Komisji

(Sprawa T-205/04) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Postępowanie w sprawie oceny za lata 2001/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)

(2008/C 8/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alessandro Ianniello (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues i Y. Minatchy, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall, pełnomocnik oraz D. Waelbroeck, avocat)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery skarżącego w postępowaniu za lata 2001/2002 oraz decyzji organu powołującego z dnia 18 lutego 2004 r. w sprawie oddalenia jego zażalenia oraz zapłata zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 28.8.2004.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r.
— Ianniello przeciwko Komisji**

(Sprawa T-308/04) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie za lata 2001/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)

(2008/C 8/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Francesco Ianniello (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i V. Joris, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za lata 2001/2002, a także zapłata zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji o przyjęciu sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za lata 2001/2002.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.
- 3) Komisja pokryje własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r.
— P przeciwko Komisji**

(Sprawa T-103/05) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Wynagrodzenie — Nieusprawiedliwiona nieobecność — Utrata wynagrodzenia — Artykuł 59 regulaminu pracowniczego — Zaświadczenie lekarskie)

(2008/C 8/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: P (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: M. Griful i Ponsati, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo J. Currall i L. Lozano Palacios, następnie J. Currall i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 maja 2004 r. uznającej nieobecność skarżącej za nieusprawiedliwioną od dnia 16 marca 2004 r. i uchylającej jej wynagrodzenie od dnia 15 kwietnia 2004 r. aż do podjęcia obowiązków w dyrekcji generalnej „Presse et communication” w Brukseli.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 listopada 2007 r.
— Vounakis przeciwko Komisji**

(Sprawa T-214/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2003 r. — Określenie celów do osiągnięcia — Obowiązek uzasadnienia — Brak spójności między ocenami a komentarzami — Oczywisty błąd w ocenie)

(2008/C 8/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hippocrate Vounakis (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, następnie S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i V. Joris, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie ustalenia ostatecznego sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2003 r.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie ustalenia ostatecznego sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2003 r. w części dotyczącej rubryki zatytułowanej „Wydajność”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 205 z 20.8.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 listopada 2007 r.
— Gateway przeciwko OHIM — Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway)

(Sprawa T-434/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ACTIVY Media Gateway — Wcześniejsze słowne i graficzne wspólnotowe i krajowe znaki towarowe Gateway i GATEWAY — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94)

(2008/C 8/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gateway, Inc. (Irvine, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: początkowo C.R. Jones i P. Massey, następnie C.R. Jones i E.S. Mackenzie, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Laporta Insa, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Fujitsu Siemens Computers GmbH (Monachium, Niemcy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 września 2005 r. (sprawa R 1068/2004-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Fujitsu Siemens Computers GmbH a Gateway, Inc.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Gateway, Inc. zostaje obciążona kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r.
— Tegometall International przeciwko OHIM — Wuppermann (TEK)

(Sprawa T-458/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TEK — Przedmiot sporu — Poszanowanie prawa do obrony — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b), c) i g) oraz artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 8/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tegometall International AG (Lengwil-Oberhofen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat H. Timmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Weberndörfer, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Wuppermann AG (Leverkusen, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo H. Huisken, a następnie I. Friedhoff, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 października 2005 r. (sprawa R 1063/2004-2), sprostowaną w dniu 16 listopada 2005 r., dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia znaku towarowego między Wuppermann AG a Tegometall International AG.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez interwenienta.
- 3) Interwenient ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 21 listopada 2007 r. — Wesergold Getränkeindustrie przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (VITAL FIT)

(Sprawa T-111/06) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego VITAL FIT — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VITAFIT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawo do bycia wysłuchanym — Obowiązek uzasadnienia)

(2008/C 8/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Goldenbaum, T. Melchert i I. Rohr)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Lidlt Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Schaeffer)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 lutego 2006 r. (sprawa R 3/2005-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Lidl Stiftung & Co. KG a Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 listopada 2007 r. — Castellani przeciwko OHIM — Markant Handels und Service (CASTELLANI)

(Sprawa T-149/06) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego CASTELLANI — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe CASTELLUM i CASTELLUCA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 8/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Castellani SpA (Campagna Gello, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Di Maso i M. Di Maso)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Markant Handels und Service GmbH (Offenburg, Niemcy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 lutego 2006 r. (sprawa R 449/2005-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Markant Handels und Service GmbH a Castellani SpA.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 22 lutego 2006 r. (sprawa R 449/2005-1).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 listopada 2007 r. — Investire Partecipazioni przeciwko Komisji

(Sprawa T-418/05) (¹)

(„Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Akt niezaskarżalny — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność”)

(2008/C 8/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Investire Partecipazioni SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. M. Roberti i A. Franchi)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Flynn i M. Velardo, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Faeda)

Przedmiot sprawy

Żądania stwierdzenia nieważności decyzji rzekomo zawartych w dwóch pismach Dyrekcji Generalnej „Polityka Regionalna” Komisji z dnia 11 sierpnia 2005 r. i z dnia 23 sierpnia 2005 r., skierowanych do stałego przedstawicielstwa Republiki Włoskiej przy Unii Europejskiej w sprawie niekwalifikowania się środka przewidzianego w Jednolitym Dokumentie Programowym dotyczącym regionu Piemont (Włochy) z tytułu celu nr 2 na okres 1997-1999 do otrzymania pomocy Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

- 2) Investire Partecipazioni SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 22 z 28.1.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 listopada 2007 r. — Investire Partecipazioni przeciwko Komisji

(Sprawa T-102/06) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2008/C 8/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Investire Partecipazioni SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. M. Roberti i A. Franchi)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Velardo i L. Flynn, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Faeda)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2005) 4683 z dnia 25 listopada 2005 r. dotyczącej obniżenia pomocy przyznanej przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) na podstawie decyzji C (97) 2199 z dnia 1997 w sprawie zatwierdzenia pomocy EFRR dla środków przewidzianych w Jednolitym Dokumentie Programowym dotyczącym regionu Piemont (Włochy) z tytułu celu nr 2 na okres 1997-1999.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Investire Partecipazioni SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 121 z 20.5.2006.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 listopada 2007 r. — Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-183/07 R) ⁽¹⁾

(Postanowienie w przedmiocie środka tymczasowego — System handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych — Krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji dla Polski na lata 2008-2012 — Decyzja oddalająca Komisji — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2008/C 8/30)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: T. Nowakowski, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2007) 1295 wersja ostateczna z dnia 26 marca 2007 r. w sprawie krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Rzeczpospolitą Polską na lata 2008-2012 zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32)

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowania środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 15 listopada 2007 r. — Donnici przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-215/07 R)

(Środek tymczasowy — Decyzja Parlamentu Europejskiego — Weryfikacja mandatu posłów — Unieważnienie mandatu parlamentarnego wynikające z zastosowania krajowego prawa wyborczego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Fumus boni juris — Pilność — Równoważenie interesów)

(2008/C 8/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Beniamino Donnici (Castrolibero, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Sanino, G.M. Roberti, I. Perego i P. Salvatore)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: H. Krück, N. Lorenz i A. Caiola, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Włochy (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Achille Occhetto (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: P. De Caterini i F. Paola, avocats)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. dotyczącej weryfikacji mandatu Beniamina Donnicio [2007/2121(REG)] do momentu wydania przez Sąd orzeczenia w postępowaniu głównym.

Sentencja postanowienia

- 1) Zawiesza się wykonanie decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. dotyczącej weryfikacji mandatu Beniamina Donnicio [2007/2121(REG)].
- 2) Zastrzega się rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów.

**Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. —
Hiszpania przeciwko Komisji**

(Sprawa T-398/07)

(2008/C 8/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 lipca 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE (sprawa COMP/38.784 — Wanadoo España przeciwko Telefónica) i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji z dnia 4 lipca 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE (sprawa COMP/38.784 — Wanadoo España przeciwko Telefónica), w której Komisja nałożyła na Telefónica S.A., solidarnie z Telefónica de España S.A.U., grzywnę w wysokości 151 875 000 EUR z tytułu naruszenia art. 82 WE. Zdaniem Komisji w okresie od września 2001 r. do grudnia 2006 r. te dwie spółki stosowały wygórowane ceny za świadczenie usług hurtowych i detalicznych w zakresie dostępu szerokopasmowego.

Na poparcie swoich żądań skarżąca przytacza następujące argumenty:

- naruszenie obowiązku współpracy przewidzianego w art. 10 WE i w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2002/21/WE⁽¹⁾ w zakresie, w jakim Komisja nie dała hiszpańskiemu krajowemu organowi regulacyjnemu możliwości współpracowania ze sobą w celu rozważenia środków, które umożliwiłyby rozwiązanie w sposób możliwie skuteczny kwestii domniemanego naruszenia;
- naruszenie art. 82 WE z powodu oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do niezbędności produktów hurtowych, kalkulacji kosztów i skutków zachowania Telefónica dla konkurentów i konsumentów;
- zastosowanie ultra vires art. 82 WE, jako że zaskarżona decyzja wpływa na ramy regulacyjne w zakresie łączności elektronicznej obowiązujące w Hiszpanii i tym samym

narusza równowagę między uregulowaniem ex ante i regułami konkurencji. Ponadto brak spójności między wynikami uzyskanymi przez Komisję a międzynarodowym doświadczeniem i rzeczywistością rynku hiszpańskiego, przeszkadzanie hiszpańskiemu krajowemu organowi regulacyjnemu w osiągnięciu celów ustalonych w tych ramach regulacyjnych oraz naruszenie zasady specjalizacji;

- naruszenie zasady pewności prawa, jako że zaskarżona decyzja pociąga za sobą zmianę ex post koncepcji ram regulacyjnych określonych ex ante;
- naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do ukaranego operatora i w odniesieniu do pozostałych operatorów na tym rynku z powodu nieprzestrzegania ram regulacyjnych w dziedzinie, która została już uregulowana przez Comisión del Mercado de Telecomunicaciones (komisję ds. rynku telekomunikacji).

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, str. 33).

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2007 r. — Caixa Geral de Depósitos przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-401/07)

(2008/C 8/33)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Caixa Geral de Depósitos (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci Nuno Mimoso Ruiz, Francisca Ponce de Leão Paulouro i Carla Farinhas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE oraz wniesionej jednocześnie i łącznie skargi z tytułu art. 238 WE na podstawie klauzuli arbitrażowej przewidzianej w art. 18 umowy zawartej w dniu 15 listopada 1995 r. pomiędzy Komisją i CGD, za dopuszczalne;

- stwierdzenie, na podstawie art. 230 WE, nieważności art. 1 decyzji C(2007) 3772 z dnia 31 lipca 2007 r.;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej, na podstawie art. 238 WE, niezależnie od tego czy skarga wniesiona na podstawie art. 230 WE zostanie uwzględniona, kwoty 1 925 858,61 EUR wraz z odsetkami za zwłokę, naliczanymi według 7 % stopy ustawowej (Portaria nr 263/99 z dnia 12 kwietnia 1999 r.) za okres od dnia 7 marca 2003 r. (data złożenia wniosku) do dnia 30 kwietnia 2003 r. i według 4 % stopy ustawowej (Portaria nr 291/03 z dnia 8 kwietnia 2003 r.) za okres od dnia 1 maja 2003 r. do całkowitej zapłaty;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Nawet jeśli teoretycznie państwo może odstąpić od żądania zwrotu przez CGD kwoty zażądaney przez Komisję, to zaskarżona decyzja wyklucza z założenia uwolnienie salda należnego przez samą Komisję na rzecz CGD.

Ponieważ w zaskarżonej decyzji Komisja nie rozróżnia pomiędzy pozycją prawną państwa oraz pozycją prawną skarżącej, CGD ma interes prawny w stwierdzeniu nieważności zaskarżonej decyzji, która choć jest skierowana do Republiki Portugalskiej to dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie. Zaskarżona decyzja jest obciążona następującymi wadami:

- Brak uzasadnienia: w zaskarżonej decyzji nie podaje się żadnego wyjaśnienia co tego w jaki sposób Komisja ustaliła kwotę pomocy EFRR, która została przez nią założona i która teraz, według Komisji, powinna zostać jej zwrócona. Poza tym uzasadnienie jest niespójne, zawiera pominięcia, nieścisłości i błędy.
- Błąd co do okoliczności faktycznych: zaskarżona decyzja wychodzi z założenia, że dotacje na spłatę odsetek z tytułu pożyczki, która stanowi przedmiot grantu ogólnego, są wypłacane beneficjentom przez pośrednika podczas gdy jest inaczej a mianowicie są one potrącane z odsetek należnych przez beneficjentów na rzecz CGD.
- Błąd co do prawa, naruszenie zasad prawa dotyczących stosowania traktatu WE i naruszenie umowy zawartej pomiędzy Komisją i CGD: okoliczność, że w dniu 31 grudnia 2001 r. pomoc EFRR odpowiadała 82 % całkowitej sumy dotacji na spłatę należnych odsetek nie jest w tym przypadku sprzeczna z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 ⁽¹⁾. Prawdą jest, że art. 21 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 ⁽²⁾ zawiera odniesienie do zaliczek lub do płatności ostatecznych dotyczących „faktycznie poniesionych wydatków” ale istnieją obciążenia finansowe (nie płatności) odnoszące się do dotacji na spłatę odsetek, które

pojawiają się dopiero po dniu 31 grudnia 2001 r. Zobowiązania płatnicze odpowiadające przepływowi dotacji EFRR na spłatę odsetek (nienależnych) mogą być poświadczone Komisji jako faktycznie poniesione i wypłacone wydatki EFRR. Dowodem na to, że wydatki lub obciążenia finansowe są faktycznie poniesione nie jest wypłacenie zaliczki tytułem dotacji końcowym beneficjentom, ale ustalenie — czy innymi słowy „zobowiązanie do pokrycia” — obciążeń, które wynikają z umów kredytowych, które mają charakter obowiązujący i które są do tej pory wykonane. Nie ma żadnego wymogu „wypłaty dotacji na spłatę odsetek” nienależnych w dniu 31 grudnia 2001 r. ani, pomocniczo, otwarcia specjalnego konta w celu złożenia na nim wkładu państwa członkowskiego.

- Naruszenie zasad proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań: w pkt 19 i 26 zaskarżonej decyzji Komisja tłumaczy dwie alternatywne przesłanki uznania wydatków za faktycznie poniesione przed dniem 31 grudnia 2001 r. treścią wytycznych ujawnionych podczas posiedzenia Komitetu ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów (CDCR) w dniu 29 maja 2002 r. choć wytyczne te były przekazane CDCR po dniu 31 grudnia 2001 r. Skarżąca przyznaje, że wytyczne te mogą przyczynić się do zagwarantowania zamknięcia grantów ogólnych przeznaczonych na dotowanie spłaty odsetek oraz tego, że odsetki należne przez pożyczkobiorcę są pomniejszone o wspomniane dotacje. Jednakże decyzje wykonawcze oraz umowy zawarte w tym celu powinny także być zgodne z tymi rozwiązaniami, co nie ma miejsca w przypadku decyzji SGAlA i omawianej umowy. W tych wytycznych Komisja przyznaje, że istnieją inne metody pozwalające na uwzględnienie omawianych wydatków. Jedną z nich jest „zobowiązanie do całkowitego pokrycia” sfinansowania dotacji na spłatę nienależnych odsetek po zamknięciu programu. A to właśnie to „zobowiązanie do pokrycia” ma miejsce, gdy CGD nie może wymagać od beneficjentów większej spłaty niż odsetki pomniejszone o dotację. Zaskarżona decyzja pomija zatem rozwiązania w większym stopniu zgodne z SGAlA, bardziej wykonalne oraz mniej niekorzystne dla pośrednika i dla beneficjentów, które zarazem pozwalają także na zagwarantowanie odnośnych interesów. Poza tym, Republika Portugalska i CGD miały uzasadnione oczekiwanie, żeby grant podlegał innym warunkom niż te, które wynikają z wytycznych, o który zostały one powiadomione dopiero po zamknięciu programu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie zadań funduszy strukturalnych i ich skuteczności oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 185, str. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2007 r. — Kaul przeciwko OHIM — Bayer (ARCOL)

(Sprawa T-402/07)

(2008/C 8/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kaul GmbH (Elmshorn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Bayer AG (Leverkusen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie R 782/2000-2 dotyczącej sprzeciwu opierającego się na istnieniu wspólnotowego znaku towarowego nr 49 106 „CAPOL” wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 195 370 „ARCOL”;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 195 370 „ARCOL”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bayer AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Wspólnotowy słowny znak towarowy „ARCOL” dla towarów z klas 1, 17 i 20 — zgłoszenie nr 195 370

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Kaul GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „CAPOL” dla towarów z klasy 1

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 63 ust. 6, art. 73 i 74 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Zdaniem skarżącego Izba Odwoławcza nie dostosowała się do obowiązków ciążących na niej na mocy art. 63 ust. 6 i art. 73

rozporządzenia nr 40/94 poprzez nieuwzględnienie wytycznych Trybunału Sprawiedliwości zawartych w wyroku w sprawie C-29/05 P oraz poprzez odmówienie skorzystania z zakresu swobodnego uznania przyznanego jej na mocy art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94. Ponadto skarżący uważa, że Izba Odwoławcza nie przedstawiła podstaw, na których oparła swą decyzję.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2007 r. — Union Nationale de l'Apiculture Française i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-403/07)

(2008/C 8/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union Nationale de l'Apiculture Française (Paryż, Francja), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Niemcy), Unione Nazionali Associazioni Apicoltori Italiani (Castel San Pietro Terme, Włochy) oraz Asociación Galega de Apicultura (Santiago de Compostela, Hiszpania) (przedstawiciel: B. Fau, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji 2007/52/WE z dnia 16 kwietnia 2007 r.;
- stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji 2007/52/WE z dnia 16 kwietnia 2007 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące żądają stwierdzenia nieważności dyrektywy Komisji 2007/52/WE z dnia 16 sierpnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin w celu włączenia do niej etopofosu, pirymifosu metylowego i fipronilu jako substancji czynnych (!).

Na poparcie swej skargi o stwierdzenie nieważności skarżące podnoszą trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżące podnoszą, że zaskarżona dyrektywa została ustanowiona z naruszeniem zasad proceduralnych, którymi wedle skarżących była związana Komisja. Zdaniem skarżących, nawet jeśli Komisja mogła uzyskać upoważnienie Rady do przyjęcia w drodze dyrektywy aktów wykonawczych do dyrektywy 91/414/WE, nie miała ona kompetencji do wprowadzenia zmian do wskazanej dyrektywy, w szczególności w zakresie dotyczącym obowiązków państw członkowskich. Skarżące podnoszą, że zaskarżona dyrektywa nie jest zwykłą dyrektywą wykonawczą, lecz dyrektywą zmieniającą dyrektywę 91/414/WE i jako taka powinna być zostać przyjęta w procedurze, w ramach której wymagana jest wcześniejsza konsultacja z Parlamentem Europejskim. W braku takiej konsultacji dyrektywa jest obarczona błędem proceduralnym.

Ponadto, skarżące podnoszą, że pod pretekstem zmian w krajowych procedurach wydawania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin, zaskarżona dyrektywa w rzeczywistości narusza jednolite zasady oceny przewidziane w dyrektywie podstawowej 91/414/WE, dotyczące włączania substancji do załącznika I do tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 214, str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-404/07)

(2008/C 8/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat E. Vahida)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że zgodnie z art. 232 WE Komisja zaniechała działania zgodnie z jej zobowiązaniami ciążącymi na niej na

mocy traktatu WE, ponieważ nie ustosunkowała się do skargi złożonej do Komisji przez skarżącą w dniu 8 maja 2006 r., po której nastąpiło wezwanie do działania w dniu 31 lipca 2007 r.,

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu, nawet jeśli w następstwie wniesienia skargi Komisja podejmie działanie, które zdaniem Sądu wykluczy potrzebę wydania orzeczenia, lub jeśli Sąd oddali skargę jako niedopuszczalną.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżąca podnosi, że Komisja zaniechała działania, ponieważ nie ustosunkowała się, po uprzednim wezwaniu jej do uczynienia tego na mocy art. 232 WE, do skargi do niej złożonej przez skarżącą w dniu 8 maja 2006 r. i dotyczącej i) bezprawnej pomocy państwa rzekomo przyznanej Air France w formie zróżnicowanych opłat lotniskowych pobieranych przez francuskie porty lotnicze w zależności od miejsca przeznaczenia lotu lub ii) ewentualnie antykonkurencyjnej dyskryminacji z naruszeniem art. 82 WE na korzyść Air France, jeśli zostałyby stwierdzone, że francuskie porty lotnicze działały w sposób niezależny.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana starannie i bezstronnie zbadać skargę do niej złożoną w celu:

— wydania decyzji stwierdzającej, że sporne środki nie stanowiły pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, albo stwierdzającej, że środki należało uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1, która jednak była zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 2 i 3 WE, albo

— wszcząć postępowanie na podstawie art. 88 ust. 2 WE.

Tytułem pomocniczym skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana po otrzymaniu jej pomocniczej skargi dotyczącej naruszenia prawa konkurencji do wszczęcia postępowania dotyczącego przedmiotu skargi do niej złożonej albo do wydania ostatecznej decyzji odrzucającej skargę po umożliwieniu skarżącej przedstawienia jej uwag.

Skarżąca podnosi dalej, że z uwagi na okoliczności i znajomość Komisji tych spraw okres czternastu miesięcy pomiędzy złożeniem przez nią skargi do Komisji a wezwaniem do działania był nadmiernie długi a brak działania ze strony Komisji podczas tego okresu stanowi zaniechanie działania w rozumieniu art. 232 WE.

Wreszcie skarżąca utrzymuje, że art. 232 WE uprawnia przedsiębiorstwo do wniesienia skargi przeciwko Komisji za brak wydania środków, które dotyczyłyby jej bezpośrednio i indywidualnie i że środki, których Komisja nie wydała w niniejszej sprawie dotyczyły jej bezpośrednio i indywidualnie jako konkurenta Air France.

zawartym w zaskarżonej decyzji stwierdzeniem, określenie „P@YWEB CARD” nie ma w odniesieniu do objętych zgłoszeniem towarów i usług charakteru opisowego, lecz — wprost przeciwnie — ma charakter odróżniający.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe przeciwko OHIM (P@YWEB CARD)

(Sprawa T-405/07)

(2008/C 8/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i J. Schouman)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie R 119/2007-1, doręczonej w dniu 14 września 2007 r., w której odmówiono rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego P@YWEB CARD (zgłoszenie nr 3 861 044) w odniesieniu do wszystkich objętych zgłoszeniem towarów i usług z klas 9, 36 i 38;
- uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego P@YWEB CARD o nr 3 861 044 w odniesieniu do wszystkich wymienionych w nim towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „P@YWEB CARD” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 3 861 044)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94 (¹), jako że, w ocenie skarżącej, wbrew

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe przeciwko OHIM (PAYWEB CARD)

(Sprawa T-406/07)

(2008/C 8/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i J. Schouman)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 września 2007 r. w sprawie R 120/2007-1, doręczonej w dniu 17 września 2007 r., w której odmówiono rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego PAYWEB CARD (zgłoszenie nr 3 861 051) w odniesieniu do wszystkich objętych zgłoszeniem towarów i usług z klas 9, 36 i 38;
- uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego PAYWEB CARD o nr 3 861 051 w odniesieniu do wszystkich wymienionych w nim towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PAYWEB CARD” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 3 861 051)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94⁽¹⁾, jako że, w ocenie skarżącej, wbrew zawartym w zaskarżonej decyzji stwierdzeniom, określenie „PAYWEB CARD” nie ma w odniesieniu do objętych zgłoszeniem towarów i usług charakteru opisowego, lecz — wprost przeciwnie — ma charakter odróżniający.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2007 r. — CMB i Christof przeciwko Komisji i EAR

(Sprawa T-407/07)

(2008/C 8/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CMB Maschinenbau & Handels GmbH (Gratkorn, Austria) i J. Christof GmbH (Graz, Austria) (Przedstawiciele: A. Petsche, N. Niejahr i Q. Azau, adwokaci oraz F. Young, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich i Europejska Agencja Odbudowy (EAR)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- nakazanie EAR udostępnienia niektórych dokumentów;
- zasądzenie od EAR odszkodowania za szkody poniesione przez skarżące w kwocie 26 862,17 EUR i 3 197 968,80 EUR z tytułu poniesionych kosztów i utraconych zysków wraz z odsetkami od chwili zaistnienia szkody;
- zasądzenie od EAR zapłaty odsetek od kwoty odszkodowania od chwili wydania wyroku;
- obciążenie EAR i Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Europejskiej Agencji Odbudowy z dnia 29 sierpnia 2007 r. utrzymującą w mocy odrzucenie oferty skarżących i udzielenie zamówienia innemu oferentowi w odniesieniu do ogłoszenia o zamówieniu EuropeAid/124192/D/SUP/YU (Dz.U. 2006/S 233-248823) na dostawę, instalację, obsługę posprzedażną oraz szkolenie z użytkowania sprzętu do utylizacji i transportu odpadów medycznych na całym terytorium Republiki Serbii (oprócz Kosowa). Skarżące domagają się również odszkodowania za szkody poniesione z racji tej decyzji.

Na poparcie swojej skargi skarżące podnoszą, że instytucja zamawiająca nie przestrzegła kryteriów udzielenia zamówienia, ponieważ wygrywająca oferta nie spełniała specyfikacji technicznych.

Ponadto skarżące utrzymują, że instytucja zamawiająca naruszyła obowiązującą procedurę przetargową, nie podała uzasadnienia i naruszyła zasadę dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2007 r. — Crunch Fitness International przeciwko OHIM — ILG (CRUNCH)

(Sprawa T-408/07)

(2008/C 8/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crunch Fitness International Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: J. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: ILG Ltd (Dun Laoghaire, Irlandia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej dotyczącej wspólnotowego znaku towarowego w zakresie dotyczącym klasy 41;
- utrzymanie w mocy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do usług z klasy 41 oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami postępowania odwoławczego przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy „CRUNCH” dla towarów i usług z klas 9, 25 i 41 — wspólnotowy znak towarowy nr 62 083

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: ILG Ltd

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego — w odniesieniu do towarów i usług z klas 9 i 25

Decyzja Izby Odwoławczej: Unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego również w odniesieniu do usług z klasy 41

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 50 ust. 1 lit. a), i — pomocniczo — naruszenie art. 50 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że Izba Odwoławcza niesłusznie uznała, iż nie miało miejsca rzeczywiste używanie przedmiotowego znaku towarowego na terenie Wspólnoty w odniesieniu do usług z klasy 41.

usług z klas 35 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 643 782

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: José Izquierdo Faces

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Słowny krajowy znak towarowy „COPAT” dla towarów i usług z klas 9, 35, 41 i 42

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i oddalenie wniosku o unieważnienie znaku

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 56 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia Rady nr 40/94 oraz zasad 22 ust. 2 i 40 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 2868/95, jako że Izba Odwoławcza niesłusznie stwierdziła, iż krajowy znak towarowy nie był używany w Niemczech w latach 1996-2001.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Cohausz przeciwko OHIM — Isquierdo Faces (acopat)

(Sprawa T-409/07)

(2008/C 8/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Prof. Dr.-Ing. Helge B. Cohausz (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Friedhoff)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: José Izquierdo Faces (Bilbao, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu [decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2007 r. w sprawie R 289/2006-1];
- obciążenie interwenienta lub [OHIM] kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy „acopat” dla

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Jurado Hermanos przeciwko OHIM (JURADO)

(Sprawa T-410/07)

(2008/C 8/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jurado Hermanos S.L. (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Martin Álvarez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 3 września 2007 r. w sprawie R 866/2007-2;
- orzeczenie co do istoty sprawy, uznając JURADO HERMANOS S.L., która jest posiadaczem wyłącznej licencji na używanie wspólnotowego znaku towarowego nr 240.218, za stronę w postępowaniu w sprawie przedłużenia tego znaku oraz uwzględniając wniosek o restitutio in integrum złożony przez JURADO HERMANOS S.L. w zakresie dotyczącym przedłużenia wspólnotowego znaku towarowego nr 240.218;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „JURADO” (zgłoszenie nr 240.218).

Towar lub usług: Towar z klasy 30

Właściciel zgłoszonego znaku towarowego: CAFETAL DE COSTA RICA S.A.

Decyzja zaskarżona przed Izbą Odwoławczą: Odrzucenie przez Wydział Administracji Znakami Towarowymi i Prawny wniosek o restitutio in integrum złożonego przez skarżącą, posiadacza wyłącznej licencji na używanie omawianego znaku towarowego, w następstwie wygaśnięcia rejestracji wspomnianego znaku towarowego z uwagi na brak wniosku o jego przedłużenie złożonego przez właściciela znaku.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie prawa do obrony i dokonanie w niniejszej sprawie błędnej wykładni art. 47 i 78 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Aer Lingus Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-411/07)

(2008/C 8/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aer Lingus Group plc (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: A. Burnside, Solicitor oraz adwokaci B. van de Walle de Ghelcke i T. Snels)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 11 października 2007 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)4600 z dnia 11 października 2007 r., w której Komisja oddaliła wniosek skarżącej o wszczęcie postępowania na podstawie art. 8 ust. 4 i przyjęcie środków tymczasowych na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE)

nr 139/2004 („wspólnotowe rozporządzenie w sprawie koncentracji”) w następstwie decyzji Komisji C(2007)3104 z dnia 27 czerwca 2007 r. („decyzja zakazująca koncentracji”) uznającej koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG (Sprawa nr COMP/M.4439 — Ryanair — Aer Lingus).

Skarżąca podnosi, że Komisja jednocześnie błędnie zinterpretowała i błędnie zastosowała art. 8 ust. 4 i 5 wspólnotowego rozporządzenia w sprawie koncentracji, stwierdzając, że nie miała ona kompetencji do tego, aby po wydaniu decyzji zakazującej koncentracji wymagać od spółki Ryanair wycofania swych mniejszościowych udziałów w Aer Lingus lub podjąć inne kroki mające na celu przywrócenie stanu poprzedzającego przeprowadzenie koncentracji, lub też przyjąć środki tymczasowe.

Skarżąca podkreśla w szczególności, że skoro Komisja wyraźnie uznała, że mniejszościowy udział i publiczna oferta zakupu akcji Aer Lingus przez Ryanair stanowią jedną koncentrację, wynika z tego, że zakazana koncentracja została częściowo przeprowadzona. Ponadto skarżąca podnosi, że art. 8 ust. 4 i 5 wspólnotowego rozporządzenia w sprawie koncentracji upoważnia Komisję do podjęcia w takich sytuacjach pewnych środków względem negatywnych konsekwencji, jakie na konkurencję wywiera mniejszościowy udział wiążący dwie spółki uznawane za największych konkurentów na rynku połączeń lotniczych z i do Irlandii.

Skarżąca stwierdza wreszcie, że Komisja naruszyła art. 21 ust. 3 wspólnotowego rozporządzenia w sprawie koncentracji, nie uznając swej wyłącznej kompetencji i pozostawiając możliwość interwencji ze strony państw członkowskich.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Bayern Innovativ przeciwko OHIM — Life Sciences Partners Perstock (LifeScience)

(Sprawa T-413/07)

(2008/C 8/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayern Innovativ — Bayerische Gesellschaft für Innovation und Wissenstransfer mbH (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Beschorner, B. Glaser i C. Thomas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Life Sciences Partners Perstock N.V. (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej nr R 1545/2006-1 z dnia 2 sierpnia 2007 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 585 957 „LifeScience”;
- odrzucenie wniesionego przez interwenienta sprzeciwu nr B 795 270 w całości;
- nakazanie OHIM rejestracji opublikowanego wspólnotowego znaku towarowego nr 3 585 957 „LifeScience”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem oraz obciążenie interwenienta kosztami postępowania administracyjnego przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy składający się z barwnego wyobrażenia spirali łańcucha DNA, owalnej figury i kratki i zawierający umieszczone poniżej elementy słowne „LifeScience” dla towarów i usług z klas 16, 35, 36, 41 i 42 — zgłoszenie nr 3 585 957

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Life Sciences Partners Perstock n.V.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy składający się z wyobrażenia nagiej kobiety owiniętej łańcuchem DNA i zawierający elementy słowne „Life Sciences Partners” dla usług z klas 35 i 36 — zgłoszenie nr 2 136 026

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — RedEnvelope przeciwko OHIM — Red Letter Days (redENVELOPE)

(Sprawa T-415/07)

(2008/C 8/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: RedEnvelope Inc. (San Francisco, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Poulter, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Red Letter Days Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 14 września 2007 r. nr R 1117/2005-1 w zakresie, w jakim dopuszczono w niej nowe dowody na poparcie sprzeciwu;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „redENVELOPE” dla usług z klas 35 i 42 — zgłoszenie nr 1 601 327

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Red Letter Days Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowane i niezarejestrowane słowne i graficzne znaki towarowe „RED LETTER”, „RED LETTER DAYS” i „RED LETTER DAYS PLC” dla towarów i usług z klas 9, 14, 16, 18, 21, 22, 25, 26, 33, 36, 39, 41, 42, 43 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania w świetle art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 74 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, polegające na dopuszczeniu przez Izbę Odwoławczą nowych dowodów, które umożliwią Wydziałowi Sprzeciwów wydanie decyzji opartej na materiale dowodowym, który nie był dostępny na wcześniejszym etapie postępowania, i co do którego zgłaszający znak towarowy nie miał możliwości wypowiedzenia się w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów.

**Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. —
RedEnvelope przeciwko OHIM — Red Letter Days
(REDENVELOPE)**

(Sprawa T-416/07)

(2008/C 8/46)

Język skargi: angielski

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 74 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, polegające na dopuszczeniu przez Izbę Odwoławczą nowych dowodów, które umożliwią Wydziałowi Sprzeciwów wydanie decyzji opartej na materiale dowodowym, który nie był dostępny na wcześniejszym etapie postępowania i co do którego zgłaszający znak towarowy nie miał możliwości wypowiedzenia się w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów.

Strony

Strona skarżąca: RedEnvelope Inc. (San Francisco, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Poulter, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Red Letter Days Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 14 września 2007 r. nr R 765/2005-1 w zakresie, w jakim dopuszczono w niej nowe dowody na poparcie sprzeciwu;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „REDENVELOPE” dla usług z klas 35 i 42 — zgłoszenie nr 1 601 392

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Red Letter Days Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowane i niezarejestrowane słowne i graficzne znaki towarowe „RED LETTER”, „RED LETTER DAYS” i „RED LETTER DAYS PLC” dla towarów i usług z klas 9, 14, 16, 18, 21, 22, 25, 26, 33, 36, 39, 41, 42, 43 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania w świetle art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94

**Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2007 r. — Lodato
Gennaro & C. Spa przeciwko Komisji Wspólnot
Europejskich**

(Sprawa T-417/07)

(2008/C 8/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Lodato Gennaro & C. Spa (Castel San Giorgio, Włochy) (przedstawiciele: adwokat A. Calabrese)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr SG/E/3/MIB/frw D (2007) 8690 z dnia 8 października 2007 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Komisji z dnia 8 października 2007 r., w której odmówiono dostępu do wielu dokumentów, które rząd włoski przekazał Komisji w trakcie wstępnej analizy pomocy państwa N. 701/98 i pomocy państwa N. 824/01 wskazując, że rząd włoski po konsultacji ze służbami Komisji sprzeciwił się ich ujawnieniu.

Swoją skargę skarżąca opiera na naruszeniu i błędnym zastosowaniu art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾. Podnosi ona, że pozwana dokonała błędnej interpretacji tego przepisu twierdząc, że przepis ten upoważnia państwa członkowskie do zakazania ujawnienia dokumentów pochodzących od państw członkowskich i będących w dyspozycji instytucji wspólnotowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Libro przeciwko OHIM — Causley (LiBRO)**(Sprawa T-418/07)**

(2008/C 8/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: LIBRO Handelsgesellschaft mbH (Guntramsdorf, Austria) (przedstawiciel: adwokat G. Prantl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Dagmar Causley (Pleidelsheim, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 3 września 2007 r. (sprawa R 1454/2005-4) oraz jej zmiana, tak by odwołanie wniesione przez skarżącą do Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego zostało uwzględnione i w konsekwencji sprzeciw został odrzucony w całości;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowno-graficzny znak towarowy „libro” dla towarów i usług należących do klas 2, 9, 14, 16, 18, 20, 25, 28, 35, 38, 41 i 42 (zgłoszenie nr 2 616 753)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Dagmar Causley

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „LIBERO” dla towarów i usług należących do klas 9, 38 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 401 141)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, gdyż w przypadku spornych znaków towarowych nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2007 r. — Okalux przeciwko OHIM — Messe Düsseldorf (OKATECH)**(Sprawa T-419/07)**

(2008/C 8/49)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Beckensträter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Messe Düsseldorf GmbH

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Drugą Izbę Odwoławczą w dniu 3 września 2007 r. w sprawie R 766/2007-2, doręczoną w dniu 18 września 2007 r. i — w oparciu o pismo z dnia 16 maja 2007 r., w którym przedstawione zostało uzasadnienie odwołania — oddalenie wniosku o stwierdzenie częściowego wygaśnięcia praw do wspólnotowego znaku towarowego nr 915 058 złożonego w dniu 16 grudnia 2006 r.;
- ewentualnie, przekazanie sprawy Wydziałowi Unieważnień celem wypowiedzenia się przezeń w kwestii odwołania z dnia 16 maja 2007 r.;
- obciążenie strony pozwanej lub drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą podlegającymi zwrotowi kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania głównego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „OKATECH” dla towarów i usług z klas 6, 19 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 915 058)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Messe Düsseldorf GmbH

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie wspomnianego znaku towarowego w odniesieniu do usług z klasy 42; uchylene decyzji w odniesieniu do kosztów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania z powodu jego niedopuszczalności

Podniesione zarzuty: naruszenie w szczególności art. 57 i 77a rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-423/07)

(2008/C 8/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat E. Vahida)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że zgodnie z art. 232 WE Komisja zaniechała działania zgodnie z jej zobowiązaniami ciążącymi na niej na mocy traktatu WE, ponieważ nie ustosunkowała się do skargi złożonej do Komisji przez skarżącą w dniu 3 listopada 2005 r., po której nastąpiło wezwanie do działania w dniu 31 lipca 2007 r.,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu, nawet jeśli w następstwie wniesienia skargi Komisja podejmie działanie, które zdaniem Sądu wykluczy potrzebę wydania orzeczenia, lub jeśli Sąd oddali skargę jako niedopuszczalną,

— podjęcie wszelkich innych działań, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżąca podnosi, że Komisja zaniechała działania, ponieważ nie ustosunkowała się, po uprzednim wezwaniu jej do uczynienia tego na mocy art. 232 WE, do skargi do niej złożonej przez skarżącą w dniu 3 listopada 2005 r. i dotyczącej bezprawnej pomocy państwa przyznanej Lufthansa i jej partnerom ze Star Alliance w formie wyłączności na używanie terminalu 2 w porcie lotniczym w Monachium lub ewentualnie antykonkurencyjnej dyskryminacji na korzyść Lufthansa i jej partnerów ze Star Alliance, jeśli zostałyby stwierdzone, że port lotniczy w Monachium działał w sposób niezależny. Zastrzeżenie tego terminalu przez port lotniczy w Monachium na rzecz potencjalnych konkurentów skarżącej stanowi nadużycie pozycji dominującej i tym samym naruszenie art. 82 WE.

Na poparcie pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana starannie i bezstronnie zbadać skargę do niej złożoną zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽³⁾ w celu wydania decyzji stwierdzającej, że środki państwowe nie stanowiły pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, albo że należało je uznać za pomoc w rozumieniu wspomnianego postanowienia, która jednak jest zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 2 i 3 WE, albo wszcząć postępowanie na podstawie art. 88 ust. 2 WE.

Tytułem pomocniczym skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana po otrzymaniu jej pomocniczej skargi dotyczącej rzekomego naruszenia pozycji dominującej do wszczęcia postępowania dotyczącego przedmiotu skargi do niej złożonej lub wydania ostatecznej decyzji odrzucającej skargę po umożliwieniu skarżącej przedstawienia jej uwag.

Skarżąca podnosi dalej, że dwadzieścia miesięcy, jakie upłynęły od złożenia przez nią skargi do Komisji a wezwaniem do działania stanowiły nadmiernie długi okres a brak działania ze strony Komisji podczas tego okresu stanowi zaniechanie działania w rozumieniu art. 232 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 123, str. 18).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2007 r. — Pioneer Hi-Bred International przeciwko OHIM (OPTIMUM)**(Sprawa T-424/07)**

(2008/C 8/51)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger, R. Kunze i T. Wittmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 11 września 2007 r. w sprawie R 288/2007-2, doty-

czącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 4 893 053 „OPTIMUM”;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OPTIMUM” dla towarów z klasy 1 — zgłoszenie nr 4 893 053

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c), art. 7 ust. 2, art. 73 i art. 74 rozporządzenia Rady nr 40/94 polegające na nieuwzględnieniu okoliczności, że dane towary przeznaczone są dla wyspecjalizowanych odbiorców oraz nieuwzględnieniu przy wydawaniu rozstrzygnięcia dowodów dotyczących używania zgłoszonego znaku towarowego.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Michail przeciwko Komisji

(Sprawa F-67/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2003 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)

(2008/C 8/52)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Christos Michail (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Meidanis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnik, wspierana przez E. Bourtzalasa, avocat)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego w ramach postępowania w sprawie oceny za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. oraz żądanie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej C. Michaila w ramach postępowania w sprawie oceny za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 17.9.2005 r., str. 33 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod nr T-284/05, a następnie przeniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.).

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Michail przeciwko Komisji

(Sprawa F-34/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2004 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)

(2008/C 8/53)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Christos Michail (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Meidanis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo C. Berardis-Kayser i K. Herrmann, pełnomocnicy, następnie H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnik, wspierani przez E. Bourtzalasa, avocat)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego w ramach postępowania w sprawie oceny za 2004 r. oraz żądanie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 154 z 1.7.2006, str. 24.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Dittert przeciwko Komisji(Sprawa F-109/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Punkty pierwszeństwa — Niepełne akta osobowe — Nieuwzględnienie punktów pierwszeństwa z dossier informatycznego „Sysper 2” — Problem techniczny — Komitet ds. awansu A* — Przyznanie mniejszej liczby punktów aniżeli zaproponowana przez przełożonego)

(2008/C 8/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Daniel Dittert (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: B. Cortese i C. Cortese, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i K. Herrmann)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o przyznaniu skarżącemu, urzędnikowi Komisji, omyłkowo nieuwzględnionemu na liście awansów swojej DG, liczby punktów pierwszeństwa mniejszej aniżeli zaproponowana przez przełożonego i niewystarczającej do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r.

Sentencja wyroku

1. Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Komisji Wspólnot Europejskich przyznającej D. Dittertowi liczbę punktów pierwszeństwa niewystarczającą do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r.
2. Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Komisji Wspólnot Europejskich określającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r., opublikowanej w *Informations administratives* nr 85-2005, z dnia 23 listopada 2005 r., w zakresie, w jakim nie zawiera ona nazwiska D. Ditterta.
3. Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez D. Ditterta oraz kosztami własnymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 18.11.2006, str. 47.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 listopada 2007 r. — Carpi Badía przeciwko Komisji(Sprawa F-110/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Punkty pierwszeństwa — Niepełne akta osobowe — Nieuwzględnienie punktów pierwszeństwa z dossier informatycznego „Sysper 2” — Problem techniczny — Komitet ds. awansu A* — Przyznanie mniejszej liczby punktów aniżeli zaproponowana przez przełożonego)

(2008/C 8/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José María Carpi Badía (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci B. Cortese i C. Cortese)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i K. Herrmann)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o przyznaniu skarżącemu, urzędnikowi Komisji, którego nazwisko błędnie nie zostało zawarte na liście urzędników awansowanych w jego dyrekcji generalnej, mniejszej liczby punktów pierwszeństwa od liczby, której ten się domagał i niewystarczającej do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r.

Sentencja wyroku

1. Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Komisji Wspólnot Europejskich przyznającej J. M. Carpi Badíi liczbę punktów pierwszeństwa niewystarczającą do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r.
2. Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Komisji Wspólnot Europejskich określającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r., opublikowanej w *Informations administratives* nr 85-2005, z dnia 23 listopada 2005 r., w zakresie, w jakim nie zawiera ona nazwiska J. M. Carpi Badíi.
3. Komisja Wspólnot Europejskich pokryje koszty poniesione przez J. M. Carpi Badíę oraz koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 18.11.2006, str. 48.

**Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. —
Menidiatis przeciwko Komisji**

(Sprawa F-128/07)

(2008/C 8/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Andreas Menidiatis (Sint-Genesius-Rode, Belgia)
(przedstawiciel: S. Pappas, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. odrzucającej kandydaturę skarżącego na wakujące stanowisko dyrektora przedstawicielstwa Komisji w Grecji, i tym samym powołanie na to stanowisko innego kandydata;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi, skarżący podnosi szereg zarzutów w stosunku do decyzji odrzucającej jego kandydaturę na wakujące stanowisko dyrektora przedstawicielstwa Komisji w Grecji. Na początek podnosi on niezgodność z prawem i nieprzestrzeganie ogłoszenia o konkursie.

Inny zarzut oparty jest na naruszeniu art. 11a regulaminu pracowniczego. Ponadto skarżący podnosi niezgodność z prawem obniżenia poziomu stanowiska dyrektora przedstawicielstwa w Atenach i niezgodność z prawem decyzji z dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad powoływania dyrektorów przedstawicielstw.

Ponadto, podnosi się opóźnienie w opublikowaniu ogłoszenia o konkursie oraz brak uzasadnienia odmowy dostępu do dokumentów, o które skarżący poprosił w swym zażaleniu. Wreszcie skarżący podnosi naruszenie reguł dotyczących rotacji personelu zajmujących tzw. „delikatne” stanowiska i wskazuje na szereg poszlak świadczących o nadużyciu władzy.

**Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. —
Kremlis przeciwko Komisji**

(Sprawa F-129/07)

(2008/C 8/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Georges-Stavros Kremlis (Bruksela, Belgia)
(przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. odrzucającej kandydaturę skarżącego na stanowisko szefa przedstawicielstwa Komisji w Grecji i powołującej na to stanowisko innego kandydata;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnosi zarzuty bardzo podobne do zarzutów podniesionych w sprawie F-128/07, z której komunikat jest opublikowany w tym samym numerze *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

**Skarga wniesiona w dniu 31 października 2007 r. — Vinci
przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu**

(Sprawa F-130/07)

(2008/C 8/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fiorella Vinci (Schönebeck, Niemcy) (przedstawiciel: B. Karthaus, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że włączenie pisma pozwanego z dnia 5 marca 2007 r. (07) 139a H KK7bk HEAL i pisma z dnia 5 marca 2007 r. (07) 139b H KK/bk HEAL do akt osobowych, oraz zachowanie w nich „Medical Certificate” Dr. Schöna z dnia 24 kwietnia 2007 r., jak również włączenie wyniku badania przeprowadzonego w dniu 2 kwietnia 2007 r. przez Deutsche Klinik für Diagnostik i dotyczącego stanu zdrowia skarżącej do akt medycznych, jest niezgodne z prawem;
- stwierdzenie, że decyzja pozwanego z dnia 3 września 2007 r. (07) 772 PSR JMC/cc APPE, w której pozwany odmawia usunięcia danych osobowych z dokumentów określonych w tiret pierwszym, jest niezgodna z prawem;
- stwierdzenie, że zarządzenie pozwanego z dnia 5 marca 2007 r. zobowiązujące do poddania się badaniu lekarskiemu nie wywołuje skutków prawnych;
- zasądzenie od pozwanego na rzecz skarżącej kwoty 10 000,00 EUR;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach pierwszego żądania skarżąca wnosi o stwierdzenie, że włączenie wymienionych dokumentów do jej akt osobowych, względnie do osobno prowadzonych akt medycznych, jest niezgodne z prawem. Drugie żądanie dotyczy stwierdzenia, że

odmowa przez pozwanego usunięcia bezprawnie uzyskanych danych osobowych jest niezgodna z prawem. W uzasadnieniu skarżąca podnosi, że staff rule 5.13.4 Europejskiego Banku Centralnego (EBC) stoi na przeszkodzie uzyskiwaniu oraz zachowywaniu danych medycznych, ponieważ po pierwsze nie upoważnia ona do przekształcania danych osobowych należących do kategorii określonych w art. 10 rozporządzenia WE nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 45/2001”) i po drugie — wbrew dyspozycji art. 10 ust. 2b) rozporządzenia nr 45/2001 — nie przewiduje celu, dla którego przekształcanie danych byłoby konieczne.

W ramach trzeciego żądania skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 marca 2007 r. zarządzającej poddanie się przez skarżącą badaniu lekarskiemu. Skarżąca wywodzi nieważność tej decyzji z zarzutu nadużycia swobodnego uznania oraz naruszenia istotnych przepisów proceduralnych, które wynikają jej zdaniem ze staff rule 5.13.4. Zasada ta przewiduje, że jedynie „Medical Adviser” EBC jest upoważniony do zarządzania dodatkowych środków medycznych, jak na przykład badań, nie natomiast bezpośredni przełożony skarżącej.

Ponadto skarżąca wnosi o naprawienie krzywd doznanych jakoby w następstwie faktu, że musiała poddać się szczegółowemu badaniu lekarskiemu, mimo iż nie istniała dla tego dostateczna podstawa prawna.